

تأثیر هوش معنوی و هوش فرهنگی بر خودکارآمدی معلمان

لیلا اسمعیلی نوقابی^۱، اشرف السادات حسینی میرصفی^۲

۱ و ۲- دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی

چکیده

هدف از این پژوهش، بررسی تأثیر هوش معنوی و هوش فرهنگی بر خودکارآمدی معلمان است. در این پژوهش تعداد ۱۰۰ نفر از ۹۳۸ نفر از دانشجو-معلمان شاغل به تحصیل مقطع ابتدایی در دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی سال تحصیلی ۹۷-۹۸ مجتمع ولیعصر دانشگاه آزاد اسلامی تهران جنوب به عنوان نمونه آماری به صورت تصادفی انتخاب شدند. جهت جمع آوری داده ها از پرسشنامه هوش معنوی کینگ (۲۰۰۸)، پرسشنامه هوش فرهنگی ارلی و انگ (۲۰۰۳) و پرسشنامه خودکارآمدی شرر (۱۹۸۲) استفاده شد. روش پژوهش از نوع تحقیقات آزمایشی که به صورت پیش آزمون-پس آزمون همراه با گروه گواه، بوده است. جهت تحلیل داده ها از آمار توصیفی (میانگین، انحراف معیار) و آمار استنباطی شامل (تحلیل کواریانس چند متغیره و آزمون باکس) استفاده شد. در قسمت آمار توصیفی خودکارآمدی در گروه های آزمایش و پس آزمون دارای بالاترین میانگین بود که بیانگر عامل مداخله گر بوده است که این عامل تغییرات چشمگیر هوش معنوی را نشان داد اما هوش فرهنگی تغییر قابل ملاحظه ای نکرده بود، لذا تأثیر هوش معنوی بر خودکارآمدی معلمان تأیید گردید و نشان داده شد اما تأثیر هوش فرهنگی بر خودکارآمدی معلمان رد گردید.

کلمات کلیدی: هوش معنوی، هوش فرهنگی، خودکارآمدی